

Μαθαίνω Τουρκικά

ΜΕΘΟΔΟΣ
ΑΥΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1

Hakan Yılmaz

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Dilmer

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1- Alfabe.....	5
2- Tanışma.....	6
3- “Bu ne?” / “Bu kim?”	8
4 – Καταλήξεις πληθυντικού (IEr)	11
5- “Bunlar ne? / kim?”	13
6 – Ερωτηματικό μόριο “mı?”	17
7- “Burası neresi? / Burası ne?”	22
8- “Var / Yok”	29
9 – Πρόσφυμα τοπικής πτώσης “-de, -da, -te, -ta”	30
10- “Nerede?”	33
11- “Var mı? / Yok mu?”	34
12 – Ενεστώτας Διαρκείας “-yor-”	36
13- “Nerede? / Nereden? / Nereye?”	48
14- “Çünkü, ama”	57
15- “-mEk istemek”	59
16 – Προστακτική	61
17 – Αόριστος.....	65
18 – Πτώσεις [πτωτικές καταλήξεις]	74
19 – το ρήμα “ΕΙΜΑΙ”	80
20 – το ρήμα “ΕΙΜΑΙ – Αόριστος”	86
21 – Μέλλοντας.....	91
22- “ile”	98
23 – Κτητικές αντωνυμίες.....	105
24 – 1 ^ο πρόσ. ενικός του ρήμ. “ΕΙΜΑΙ” & 1 ^ο πρόσ. ενικός της κτητικής αντωνυμίας: ταύτιση και διαφοροποίηση	112
25 – Κτητικές αντωνυμίες και πτωτικές καταλήξεις [με πτώσεις]	113
26 – Αιτιατική	118
27 – Καταλήξεις πληθυντικού, κτητικές αντωνυμίες και πτωτικές καταλήξεις	122
28 – Γενική [δομή και σύνταξη]	126
29 – Γενική κτητική – αόριστοι ονοματικοί προσδιορισμοί	136
30 – “Τι ώρα είναι;”	145
31 – “Τι ώρα θα/να;” [ακριβής χρονικός προσδιορισμός πράξεως, γεγονότος, κ.λ.π.]	146
32 – Λ Υ Σ Ε Ι Σ Α Σ Κ Η Σ Ε Ω Ν	182

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΚΑΙ Η ΠΡΟΦΟΡΑ ΤΟΥ

ΓΡΑΜΜΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	ΠΡΟΦΟΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ
A - a	α	α	Araba - αυτοκίνητο
B - b	μπε	μπ	Baba - πατέρας
C - c	τζε	τζ (παχύ)	Cevap - απάντηση
Ç - ç	τσε	τσ (παχύ)	Çocuk - παιδί
D - d	ντε	ντ	Dalga - κύμα
E - e	ε	ε	Elma - μήλο
F - f	φε	φ	Fil - ελέφαντας
G - g	γκε	γκ	Gömlek - πουκάμισο
Ğ - ğ	γκε(μαλακό)	*	Değer - αξία
H - h	χε	χ (με εκπνοή)	Helva - χαλβάς
I - ı	ι	**	Işık - φως
İ - i	ι	ι	İhtiyac - ανάγκη
J - j	ζε	ζ (παχύ)	Jimnastik - γυμναστική
K - k	κε	κ	Kaya - βράχος
L - l	λε	λ	Limon - λεμόνι
M - m	με	μ	Manzara - θέα
N - n	νε	ν	Nefes - αναπνοή
O - o	ο	ο	Okul - σχολείο
Ö - ö	ε	***	Öküz - βόδι
P - p	πε	π	Papağan - παπαγάλος
R - r	ρε	ρ	Rüzgar - άνεμος
S - s	σε	σ	Sebze - λαχανικό
Ş - ş	σε	****	Şebeke - δίκτυο
T - t	τε	τ	Tarla - αγρός, χωράφι
U - u	ου	ου	Uzman - ειδικός
Ü - ü	ι	*****	Üzüm - σταφύλι
V - v	βε	β	Vefa - πίστη
Y - y	γιε	γι	Yıldız - αστέρι
Z - z	ζε	ζ	Zincir - αλυσίδα

* Συνήθως άηχο. Η φωνητική του αξία καθορίζεται από το φωνήεν που προηγείται.

** Προφέρεται σαν `ε` με κλειστά δόντια

*** `ε` (κλειστό, όπως το γαλλικό `oeu`)

**** `σ` (παχύ, όπως το αγγλικό `sh`)

***** `ι` (κλειστό, όπως το γαλλικό `u`)

ΤΑΝΙΣΜΑ / ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΑΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Mehmet - Merhaba.

(Γειά.)

Florian - Merhaba.

Mehmet - Benim adım Mehmet. Sizin adınız ne? (1)

(Με λένε Mehmet. Ποιο είναι το [δικό σας] όνομα σας;)

Florian - Florian.

Mehmet - Memnun oldum.

(Χάρηκα που σας γνώρισα.)

Florian - Ben de memnun oldum.

(Κι εγώ επίσης.)

Mehmet - Nasılsınız?

(Τι κάνετε;)

Florian - Teşekkür ederim. İyiyim. Siz nasılsınız?

(Ευχαριστώ. Είμαι καλά. Εσείς πως είσθε;)

Mehmet - Teşekkür ederim. Ben de iyiyim. Nereden geliyorsunuz?

(Ευχαριστώ. Κι εγώ είμαι καλά. Από πού είσθε;)

Florian - Almanya'dan geliyorum.

(Είμαι από τη Γερμανία.)

Mehmet - Ne iş yapıyorsunuz?

(Τι δουλειά κάνετε;)

Florian - Doktorum. Siz ne iş yapıyorsunuz?

(Είμαι γιατρός. Εσείς τι δουλειά κάνετε;)

Mehmet - Öğretmenim.

(Είμαι δάσκαλος.)

Florian - Güzel iş.

(Ωραίο επάγγελμα.)

Mehmet - İyi günler. Görüşürüz.

(Καλή σας μέρα. Τα λέμε.)

Florian - Görüşürüz. İyi günler.

(Τα λέμε. Καλημέρα.)

[1] “Siz” είναι ο πληθυντικός του “sen”. Το “Siz” επίσης χρησιμοποιείται σαν τύπος ευγένειας. Για παράδειγμα, το “πώς σε λένε;” στα Τουρκικά είναι: “Sizin adınız ne?” στη λόγια χρήση της γλώσσας ενώ “Senin adın ne?” στην καθομιλουμένη.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΕ ΤΑ ΚΕΝΑ

TANIŞMA

- Ayla** - Merhaba.
- Susanne** - Merhaba.
- Ayla** - Benim adım Ayla. _____? (1)
- Susanne** - Susanne.
- Ayla** - _____ . (2)
- Susanne** - Ben de _____ . (3)
- Ayla** - Nasılsınız ?
- Susanne** - _____, _____. Siz nasılsınız ? (4)
- Ayla** - Teşekkür ederim. Ben de iyiyim. _____? (5)
- Susanne** - Almanya'dan geliyorum.
- Ayla** - _____? (6)
- Susanne** - Doktorum. _____? (7)
- Ayla** - Mühendisim.
- Susanne** - İyi iş.
- Ayla** - _____. Görüşürüz. (8)
- Susanne** - Görüşürüz.

BU NE? = ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ;

A - Bu ne ?

(Τι είναι αυτό;)

B - Bu (bir) elma.

(Αυτό/είναι [ένα] μήλο.)

A - Şu ne ?

(Τι είναι εκείνο;)

B - O (bir) bardak.

(Εκείνο/είναι [ένα] ποτήρι.)

A - O ne ?

(Τι είναι εκείνο;)

B - O (bir) araba.

(Εκείνο/είναι [ένα] αυτοκίνητο.)

ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ -ler, -lar

a ▶ -lar anahtar-lar (κλειδιά)	e ▶ -ler ev-ler (σπίτια)
ı ▶ -lar kapı-lar (πόρτες)	i ▶ -ler peynir-ler (τυριά)
o ▶ -lar yol-lar (δρόμοι)	ö ▶ -ler göz-ler (μάτια)
u ▶ -lar kutu-lar (κουτιά)	ü ▶ -ler üzüm-ler (σταφύλια)

ΕΞΗΓΗΣΗ: Στα τουρκικά υπάρχουν δύο ομάδες ευφωνίας (αρμονίας φωνηέντων) που επηρεάζουν τις καταλήξεις. Ο τύπος της κάθε ομάδας ορίζεται από το φωνήεν του προσφύματος και μπορεί να είναι

- 1) “-a / -e”
- 2) “-ı / -i / -u / -ü”.

Τα προσφύματα που περιέχουν τα φωνήεντα “-a / -e” ακολουθούν την “**πρώτη ομάδα φωνηεντικής αρμονίας**” ενώ τα προσφύματα που περιέχουν τα φωνήεντα “-ı / -i / -u / -ü” ακολουθούν τη “**δεύτερη ομάδα φωνηεντικής αρμονίας**”, τις οποίες θα εξετάσουμε στα προσεχή μαθήματα.

Ο γενικός κανόνας είναι ότι το φωνήεν του προσφύματος **ΠΡΕΠΕΙ** να είναι σε συμφωνία με το τελευταίο φωνήεν της λέξης στην οποία έχει προσαρτηθεί. Ευφωνία (συμφωνία/ αρμονία) σημαίνει ότι ένα λεπτόφωνο φωνήεν (e, i, ö, ü) στην τελευταία συλλαβή της λέξης απαιτεί ένα επίσης λεπτόφωνο φωνήεν στο πρόσφυμα, ενώ ένα χονδρόφωνο φωνήεν (a, ı, o, u) απαιτεί αντίστοιχα ένα χονδρόφωνο φωνήεν στο πρόσφυμα.

Βλέπουμε τον πρώτο τύπο ευφωνίας στις καταλήξεις πληθυντικού “-lar / -ler”: το τελευταίο φωνήεν της λέξης “a n a h t a r ” είναι “a”, συνεπώς η κατάληξη πληθυντικού πρέπει να είναι “-lar”: a n a h t a r - l a r

Το τελευταίο φωνήεν της λέξης “e l b i s e ” είναι “e”, συνεπώς η κατάληξη πληθυντικού πρέπει να είναι “-ler”: e l b i s e - l e r .

**ΠΡΟΣΘΕΣΤΕ ΤΙΣ ΣΩΣΤΕΣ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ
“-LAR” ή “-LER”**

1- kalem_____

2- bardak_____

3- pencere_____

4- kaşık_____

5- kitap_____

6- ceket_____

7- gömlek_____

8- okul_____

9- tabak_____

10- ayakkabı_____

11- göz_____

12- üzüm_____

13- telefon_____

14- masa_____

15- öğrenci_____

16- mum_____

17- kitap_____

18- ağaç_____

19- yastık_____

20- film_____

21- aktör_____

22- televizyon_____

23- müzik_____

24- içecek_____

25- yiyecek_____

26- taksi_____

27- gül_____

28- oda_____

29- çocuk_____

30- ev_____

31- kapı_____

32- kalorifer_____

33- kâğıt_____

34- ekmek_____

35- otobüs_____

36- deniz_____

37- ütü_____

38- saç_____

39- peynir_____

40- taş_____

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΕ ΤΑ ΚΕΝΑ

- 1- Onlar sahil_____ yüzüyorlar.
- 2- Ev_____ klima yok.
- 3- Ben şu anda kafede seni bekle_____.
- 4- Biz yalnız uçak_____ korkuyoruz.
- 5- Siz yarın tiyatroya git_____?
- 6- İşçiler yarın bu mobilyaları taşı_____.
- 7- Ali, Ayşe' _____ seviyor.
- 8- Ben, Mehmet' _____ bir soru sordum.
- 9- Biz dün dedem _____ sohbet ettik.
- 10- Ben geçen yaz tatilde her gün bisiklete bin_____.
- 11- Sen dün nerede _____?
- 12- Onlar şimdi İstanbul' _____?
- 13- Lütfen (siz) burada sigara iç_____!
- 14- Sen partiye gel_____ . Sınavın var.
- 15- Beyefendi, lütfen bir saat sonra ara _____!
- 16- Bu çorba _____ tuz _____ yok.
- 17- Pardon! Siz _____ ad _____ unuttum.
- 18- O _____ şemsiye _____ var mı?
- 19- Biz _____ ev _____ bahçe _____ havuz var.
- 20- Hayır, sakın yalan söyle _____!